

РЕШЕНИЕ

№ 3871

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 16.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2194** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на М. Т. Т. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № Л - 1215 / 01. 02. 2013 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”, за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от шест месеца.

В жалбата се излага несъгласие с така посочената заповед, като се сочи, че допълнителни доводи ще се изложат в съдебно заседание, но такива не са ангажирани. Ответникът – главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” /ГДИН/, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката М. Т. С. е главен инспектор – началник на сектор „Изпълнение на наказанията” и началник на сектор „Пробация” – I-ва категория в Областна служба „Изпълнение на наказанията” – Б..

С докладна записка рег. № 19855 / 30. 11. 2012 г. на ръководител Инспекторат при Министерство на правосъдието до министъра на правосъдието са изнесени резултатите от проверка по сигнал рег. № 92-15-906 / 17. 08. 2012 г. на М. Т..

Със Заповед № Л-9229 / 07. 12. 2012 г. на главния директор на ГДИН, е разпоредено образуването на проверка по изнесеното в докладната записка и назначаване на

комисия за това.

На 08. 01. 2013 г., М. Т. е запозната със заповедта за образуване на проверка и на 11. 01. 2013 г., е дала писмени обяснения.

Със справка рег. № 784 / 22. 01. 2013 г., са изложени резултатите от извършената проверка, като държавния служител се е запознал със справката на 23. 01. 2013 г. На 25. 01. 2013 г. Т., е посочила, че не възнамерява да дава допълнителни обяснения.

Със Заповед № Л 1215 / 01. 02. 2013 г. на главния директор на ГДИН, на Т., е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от 6 месеца. Заповедта е връчена на 08. 02. 2013 г.

С жалба, вх. № Ж-162 / 21. 02. 2013 г. на ГДИН, е оспорена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед, е издадена от компетентния орган, по смисъла на чл. 228, т. 3 от ЗМВР.

При издаването обаче на оспорената заповед, е налице съществено нарушение на административно-производствените правила, ограничили правото на защита на жалбоподателката.

Въпреки, че оспорената заповед съдържа многословно описание на подадения от М. Т. сигнал до Инспектората, касаещ отменена нейна заповед за налагане на дисциплинарно наказание, в мотивите липсва конкретно описание на извършеното от Т. дисциплинарно нарушение.

Твърди се, че Т. не е изпълнила задълженията си по длъжностната характеристика „да консултира и информира служителите при вземане на решения”, „да наблюдава и подпомага работата на пробационните съвети” и „лично да супервизира проблемни случаи”. Тези свои задължения Т. не е изпълнила по отношение на осъденото лице С. А., като с резолюция от 10. 11. 2011 г. е възложила работата на пробационен инспектор и след това по никакъв начин не е контролирала начина, по който се изпълнява тази мярка. В случай, че дисциплинарното нарушение се състои, в това, че е прехвърлена работата изцяло на подчинен й служител, което не е конкретизирано, то това не отговаря на извършената квалификацията „пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност” и освен това, не е спазен едногодишния срок за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР, считано от датата на поставяне на резолюцията, доколкото не е посочена друга дата на извършване на нарушението. В случая е неприложима разпоредбата на чл. 225, ал. 2 от ЗМВР, тъй като така посоченото дисциплинарно нарушение не е тежко, по смисъла на чл. 227, ал. 1 от ЗМВР.

Във втората част от оспорената заповед се твърди, че Т. е следвало да прецени степента на пропуските допуснати от инспектор К. Г. и да прецизира дисциплинарното нарушение, като последната е била наказана от Т. при неизяснена фактическа обстановка и допуснати сериозни процедурни нарушения, довели до отмяна на заповедта за дисциплинарно наказание от директора на ГДИН. В същото време, не е установено Т. да е искала методическа помощ при осъществяване на проверки за

установяване на дисциплинарни нарушения, което показвало непознаване на нейните правомощия.

Така посоченото нарушение обаче не отговаря на изискванията на чл. 246, ал. 1 от ЗМВР, за описание на нарушението. Липсва описание на мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено твърдяното дисциплинарно нарушение, както и на доказателствата, въз основа на които е установено, като за такива не може да се приеме, посочването в заповедта, че доказателствата се съдържат в материалите от извършената проверка.

Следва да се отбележи, че в оспорената заповед се коментира само един случай на отменена заповед на Т. за налагане на дисциплинарно наказание, но това по какъв начин означава „пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност”, не е посочено.

Освен това, във връзка с дадените от съда указания на ответника с разпореждането за насрочване на делото, за представяне на атестационните формуляри на държавния служител, е представен (стр. 102-105) единствено формуляр № 3, отнасящ се за периода 2008-2010 г. В раздел В – компетентност, касаещ познаване и ползване на нормативните актове, познаване и владение на процедурите за планиране, координация, контрол и мотивиране на служителите, както и професионална ерудираност, Т. е получила много висока оценка, като такава е и общата оценка за служебната ѝ дейност. Формулярът за оценката е подписан в качеството му на контролиращ ръководител и от директора на ГДИН, като в оспорената заповед няма никакви мотиви, довели до пълната противоположност на така направената оценка с последващите пропуски в прилагането на разпоредбите.

Освен това, при определянето на наказанието на държавния служител, не е посочено, че са взети предвид всички обстоятелства по чл. 229, ал. 2 от ЗМВР, като липсват мотиви за налагането на конкретното дисциплинарно наказание, още повече, че в заповедта за образуване на проверката се сочи евентуална налагане на наказание „порицание”.

Следва да се отбележи също така, че комисар Б. С., който е ВНД главен директор на ГДИН и който е издал заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, освен това е бил назначен и като председател на комисията, представляваща дисциплинарно-разследващия орган със Заповед № Л-9229 / 07. 12. 2012 г., като няма доказателства за смяна състава на комисията. Смесването на качествата - член на дисциплинарно разследващ орган и дисциплинарно наказващ орган е довело до неустановяване на конкретната фактическа обстановка, като освен това няма доказателства да е разяснено правото на служителя да бъде подпомаган от друг служител в хода на дисциплинарното производство.

Посочените разпоредби, касаещи заповедта за налагане на дисциплинарно наказание са императивни и нарушаването им е съществено нарушаване на процесуалните правила при издаване на процесната заповед, свързано с правото на защита на наказаното лице, поради което оспорената заповед следва да се отмени.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила – отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

При този изход на спора ще следва ответника да бъде осъден да заплати на жалбоподателката направените разноски, каквото искане обаче не е направено, поради

което разноси не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. Т. Т. от [населено място], Заповед № Л - 1215 / 01. 02. 2013 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”, за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от шест месеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: